

रूपे विषभेदे न० हेमच० [कन्दे राजनि० ।
 करवीरकन्दसंज्ञ पु० करवीरकस्य संज्ञा संज्ञाऽस्य । तैल-
 करवीरभुजा स्त्री करवीरस्य भुज इव भुजोऽस्याः । आढ-
 क्याम् (अरहर) राजनि० [(अरहर) शब्दचि०
 करवीरभूषा स्त्री करवीरस्य भूषेव भूषा यस्याः । आढक्याम् ।
 करवीराद्य न० करवीरमाद्यं यत् । “करवीरपुष्पं
 जात्यसनमस्त्रिकायाश्च । एतैः समन्तु तैलम् नामार्थो-
 नाशनञ्च श्रेष्ठम्” इति चक्रदत्तोक्ते तैलभेदे ।
 करवीरी स्त्री क-भावे अप् कराय विक्षेपाय वीरः पुलोऽ-
 स्याः । १ अदितौ तत्पुत्राणां सुरक्षेपकत्वात्तस्यास्तथात्व-
 म् । कं सुखं राति रं-क करः सुखदः वीरः पुलोऽस्याः ।
 २ पुत्रवत्यां स्त्रियाञ्च मेदि० सर्वतः गौरा० ङीष् ।
 करवीर्य्य पु० करवीरे पुरे भवः यत् । धन्वन्तरिं प्रति आयु-
 वेदज्ञानाय प्रश्नकारके ऋषिभेदे । “काशिराजं दिवोदासं
 धन्वन्तरिमौषधेनवैतरणौरभ्यपौषकत्वावतकरवीर्य्योपुरर-
 चितसुश्रुतप्रभृतय जचुः” सुश्रु० ।
 करशाखा स्त्री करस्य शाखेव । अङ्गुली अमरः । अङ्गु-
 लशब्दस्य परिमाणविशेषे परिभाषिकत्वेऽपि अस्ति तदर्थे
 पारिविभाषिकत्वकल्पनं शब्दकल्पद्रुमे निर्मूलमेव ।
 करशीकर पु० करस्य हस्तिहस्तस्य शीकरः । हस्तिहस्तात्
 निर्गते जलकण्ठे अमरः ।
 करशुद्धि स्त्री दैत० । फाडुतिमन्त्रेण गन्धपुष्पाभ्यां हस्तयोः
 शोधने । “आदाहृष्यादिकन्यासः करशुद्धिस्ततः परम्”
 तन्त्रसा० ।
 करशुक पु० करस्य शुकः रूचीव । नखे । त्रिका० ।
 करस् न० क-असुन् । कर्मणि । “प्र ते पूर्वाणि करेषानि
 विप्रा विद्वां आह विदुषे करांसि” ऋ० ४, १६, २० ।
 “करांसि कर्माणि” भा० ।
 करसूत्र न० दैत० । विवाहादौ हस्ते मङ्गलार्थं बध्यमाने सूत्रे ।
 करस्थालिन् पु० करः स्थालीवास्यस्य व्रीह्या० इति । महा-
 देवे “तलस्तालः करस्थाली जह्वंसंहननो महान्” भा०
 असु० । ७ अ० शिवसहस्रनामकथने । तस्य कालरू-
 पेण सर्वभूतानां कररूपस्थाल्यैव पचनात्तथात्वम् ।
 करस्र पु० करणं करः क-बा० अप् तं स्नाति करोति धातु-
 नायनेकार्थत्वात् स्ना-क । कर्मकरे बाह्वौ निरु० “देवत्-
 त्वात् करस्ना दधिषे वप्सि” ऋ० ३, १८, ५ । करस्ना
 कर्माणि प्रस्नातारौ बाहू” भा० “पृथू करस्ना वज्रला
 गभस्ती” ऋ० ६, १६, ३ । एतावत्परमधिकृत्य “करस्ना बाहू

कर्माणां प्रस्नातारौ” निरु० ६, १६ निरुक्तिर्दशिता ।
 करहाट पु० करैः स्वर्य्यं किरणैः हाच्यते दीप्यते हट-दीप्तौ णिच्
 कर्माणि घञ् । १ पद्मादिसमूहे, अमरः करं हाटयति
 हट-णिच् अण् । २ मदनद्रुमे, ३ देशभेदे च ।
 मेदिनिः । ४ पिण्डीतकतरौ राजनि० ।
 करहाटक पु० करं हाटयति हट-दीप्तौ णिच्-खुल् ।
 १ मदनवृक्षे । करहाटकार्जुनककुभेत्यादि सुश्रु० । ६ त० ।
 २ हस्ताभरणे सुवस्त्रं । अमरः । [हारा० ।
 कराङ्गण न० करस्य राजस्वादानस्याङ्गणम् । राजस्वादानस्याने ।
 कराघात पु० ६ त० । करतलाघाते चपेटाघाते (चापडमारा)
 कराट वि० कराय विक्षेपायाटति अट्+अच् । विकटे शब्दचि०
 करामर्द् पु० करमास्त्वेदङ्गाति आ+अट्-अण् उप० स० ।
 करमर्द् शब्दर० ।
 कराम्बुक पु० कीर्य्यते कृ-कर्मणि अप् करमम्बु यतः कप् ।
 (पाणिया आमला) करमर्द्भेदे शब्दच० । [राजनि० ।
 कराम्बुक पु० करं कीर्य्यमाणयन्त्रं यतः कप् । करमर्द्द्वे
 करायिका स्त्री कर इवाचरति कर+आचारे क्वाङ् खुल् ।
 १ बलाकायाम् तस्याः सङ्घितहस्तवत् प्रकाशमानत्वात्तथा-
 त्वन् । २ कूटपूर्याम् शब्दचि० [त्रिका० ।
 करारोट पु० करे आरोटते हट-दीप्तौ अच् । अङ्गुरीयके
 कराल पु० कराय विक्षेपायालति षथ्याप्नोति करं लाति ला-
 क वा । १ सर्जरसयुक्ततैले (तेलधुना) २ क्षणकुठेरके
 (कालतुलसी) ३ तङ्गे ४ दन्तरे उच्चतदन्ते (देंतो) ५ भयान-
 के वि० मेदि० । “करालवदनां घोरासु” “घोरदंष्ट्रां
 कराबास्याम्” श्यामाध्यानम् । “वपुर्महोरगस्येव करा-
 लफणमखडलम्” रघुः “लम्बा कराला विनता तथैव बङ्ग-
 पुत्रिका” “दुर्दृशना सुदुर्गन्धा कराला मेघका-
 लिका” (पूतना) सुश्रु० । (अनन्तमूल) दैशारिषोष-
 धो स्त्री राजनि० । गौरा० ङीष् । ८ अग्नेर्जिह्वाभेदे जटा-
 धरः । सा च तामसी यथाह शा० ति० “विश्वमूर्त्ति-
 स्फुलिङ्गिन्यौ भूचवर्णा मनोजवा । लोहितान्या करा-
 लो च काली तामस्य ईरिताः” । संज्ञायां कन् अत इ-
 न्चम् । करालिका राजसर्वाङ्गिजिह्वायाम् । “पद्मारागा
 सुवर्णान्या ततोया भद्रलोहिता । लोहितानन्तरं श्वता
 धूमिनी च करालिका । राजस्योरसना वङ्गेर्विहिताः
 कास्यकर्मसु” अग्निजिह्वशब्दे दर्शितवाक्यन्तु सामान्य-
 विषयम् । ९ दन्तरोगभेदे पु० । “शनैः शनैर्विकुरुते वायु-
 र्दन्तसाम्प्रितः । करालान् विकृतान् दन्तान् करालो न ख